

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
като разгледа докладваното от Димитър Мирчев Въззивно гражданско дело
№ 20231000502456 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С Решение 260835 от 14.06.2023 г. (поправено по реда на чл. 247 ГПК с Решение 260979 от 18.07.2023 г.) по гр.д. 6559/2020 г. по описа на СГС, I-22 състав, „ДЗИ-Общо Застраховане” ЕАД и „Бул Инс” АД са осъдени да заплатят на основание чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД на С. Д. С. с ЕГН: ***** сумите от: а) 250 000 (двеста и петдесет) лева обезщетение за неимуществени вреди, вследствие от ПТП от 16.07.2015 г., в което са участвали л.а. марка „Рено“, модел „Меган“, рег. № *****, управляван от К. Х. К., л.а. марка „Мерцедес“, модел „Е 200 ЦДИ“, рег. № *****, управляван от Л. Б. С. и л.а. „Фолксваген Туран“, рег. № *****, управляван от С. Д. С. ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, като отхвърлена претенцията за горницата до пълния предявен размер от 400 000 (четиристотин хиляди) лева, както и за законната лихва, за периода от 16.07.2015 г. до 07.07.2017 г., като неоснователен (за лихвата - като погасена по давност); б) сумата от 34 656,96 (тридесет и четири хиляди шестстотин петдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки) лева обезщетение за имуществени вреди – разходи за лечението, вследствие от същия инцидент, ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, като е отхвърлено искането за законна лихва за периода от 16.07.2015 г. до 07.07.2017 г. - като погасено по давност. Съдът се е разпоредил и с отговорността за такси и разноски по правилата на чл. 77 и 78 ГПК, а в полза на процесуалния представител на ищеца С. С. – адв. Д. от САК е определил и адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Решението на градския съд е обжалвано с две редовни и допустими въззивни жалби, както следва: а) от „Бул Инс“ АД – в частта, в която исковите за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди са уважени против това дружество; б) от ищеца С. – в отхвърлителната част на иска за обезщетяване на претърпените от него болки и страдания.

В жалбата на застрахователя се релевират оплаквания за това, че исковите претенции изобщо не е следвало да бъдат уважавани против „Бул Инс“ АД. Нямаło предпоставки за солидарното осъждане на двете застрахователни компании да заплатят паричните суми по обезщетенията. След направата на анализ на уредбата по КЗ (отм.) и сега действащия чл. 499, ал. 7 КЗ, се счита, че не може да е налице солидарно осъждане на двама застрахователи при действието на КЗ (отм.). Поради това, искът бил недопустим, понеже съдържал петитум, който бил „невъзможен“. Отделно от изложеното, се твърди, че в разрез със събраните по делото доказателства, първоинстанционният съд неправилно бил преценил, че е налице извършен деликт от страна на застрахования при „Бул Инс“ АД водач на л.а. „Рено“ К. Х. К.. Виновен за инцидента бил единствено Л. Б. С., като водач на л.а. „Мерцедес“, поради което следвало само „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД да носи отговорност за причинените вреди на пострадалото лице. Иска се от САС да обезсили или евентуално да отмени първоинстанционното решение и да се постанови ново, с което да се отхвърлят изцяло предявените против „Бул Инс“ АД искиове, респ. да се намали присъденото обезщетение, ведно със законните последици от това – присъждане на направените по делото разноски и заплатени адвокатски хонорари за две инстанции.

Ищецът С. Д. С. обжалва решението в частта, в която исковата му претенция за обезвреда на болките и страданията, претърпени от катастрофата е отхвърлена за разликата над 250 000 лв. до 400 000 лв. Поддържа оплаквания по приложението на чл. 52 ЗЗД за несправедливост на даденото от СГС обезщетение и желае от САС частична отмяна на първоинстанционния съдебен акт, като му се присъди допълнително обезщетение от 150 000 лв. ведно със съответната мораторна лихва. Претендира разноски.

От правото на писмен отговор на двете жалби по реда на чл. 263, ал. 1 ГПК, се е възползвал единствено „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД – но само относно жалбата на „Бул Инс“ АД, в която становище се изразява мнение за неоснователност на тази жалба и се моли САС за потвърждаване на първоинстанционното решение в атакуваните му части. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Пред въззивната инстанция не са искани и не са събирани нови доказателства.

Софийски апелативен съд, след като обсъди становищата на страните във връзка с атакувания съдебен акт и с оглед правомощията си по чл. 269 ГПК, намира следното:

Въззивните жалби са допустими. Подадени са в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Преценявайки основателността на жалбите съобразно изложените оплаквания,

съдът намира следното:

Предявените искиове са с правно основание чл. 226, ал.1 КЗ (отм.) - претендират се обезщетения за имуществени и неимуществени вреди от ПТП, причинени от получени телесни увреждания - пряко от съответния застраховател по риска „Гражданска отговорност на автомобилистите” ведно със с обезщетения за забава по реда на чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като катастрофата е реализирана на 16.07.2015 г.

За да уважи исковите в посочените по-горе размери, първоинстанционният съд, след анализ на събраните по делото доказателства (писмени, гласни и заключения на вещи лица), е приел за установени предпоставките за ангажиране отговорността на двамата застрахователи – протИ.правно поведение на делинквентите, застраховани при тях, както и наличие на валидни застраховки „ГО на автомобилистите”. Приел е, че справедливия размер на обезщетението за болки и страдания възлиза на 250 000 лв., докато претенцията за обезвреда на имуществените вреди е уважена изцяло. Отхвърлил е направените възражения за съпричиняване от пострадалия, като по приложението на разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД няма спор пред въззивния съд. Преценил е, че са налице предпоставки, двамата застрахователи да бъдат осъдени солидарно да заплатят съответните парични суми – при условие на „несъщинска солидарност” - според израза, използван в диспозитива на обжалваното решение на СГС. Освен това, пред САС не е налице спор и относно виновността на Л. Б. С., водач на л.а. „Мерцедес”, като застраховано лице при „ДЗИ-Общо Застраховане” ЕАД, тъй като последното дружество не е оспорило първоинстанционното решение в нито един аспект.

В рамките на правомощията си по чл.269 ГПК въззивният съд намира следното:

Въззивната жалба на „Бул Инс” АД е основателна, а тази на С. Д. С. е неоснователна поради следните причини:

Приетата без възражения от процесуалните представители на страните комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза (КСМАТЕ) пред първата инстанция сочи следните факти и обстоятелства:

На 16.07.2015 г. около 18,30 ч., л.а. „МЕРЦЕДЕС Е200ДЦИ” с рег. № ***** се е движил по бул. „Европа” с посока на движение от ул. “Околовръстен път” към гр. Божурище, управляван от Л. Б. С., а на предна дясна седалка е пътувала Д. С.. Едновременно с него и зад него, по пътното платно се е движил л.а. “РЕНО МЕГАН” с рег. № *****, управляван от К. Х. К..

По същия бул. “Европа”, но в обратна посока, по съседното пътнo платно от гр. Божурище към ул. “Околовръстен път”, се е движил л.а. “ФОЛКСВАГЕН ТУРАН” с рег. № *****, управляван от С. Д. С..

Достигайки до НИ.то на магазин “Айко” и магазин “ТОЙОТА”, л.а. “МЕРЦЕДЕС

Е 200“ е застигнат от л.а. “РЕНО МЕГАН”, където настъпва удар между тях в зоната на страничните части, след което л.а. „РЕНО МЕГАН” се отклонява от първоначалната си посока на ляво, пресича двойната непрекъсната осева линия и навлиза в пътното платно, предназначено за насрещно движещите се МПС. Точно в този момент л.а. „ФОЛКСВАГЕН ТУРАН” се е движил в съседната пътна лента на съседното пътното платно в обратна посока и настъпва челен удар с навлезлия срещу него л.а. “РЕНО МЕГАН”. Вследствие на този удар двата автомобила получават тежки деформации, а водачът на л.а. “ФОЛКСВАГЕН ТУРАН” понася тежки телесни увреждания.

След първия удар, л.а. “МЕРЦЕДЕС Е200” се отклонява на свое дясно и спира в дясна пътна лента на пътното платно в посока към гр. Божурище.

Причината за ПТП е че делинквентът - л.а. “МЕРЦЕДЕС“, започнал да се отклонява надясно, докато от ляво, зад него, се движел л.а. „Рено“ с 91,05 км./ч. (при разрешени 90 км/ч). Към момента на удара, л.а. “МЕРЦЕДЕС“ се отклонил вляво. Ударът е бил отзад напред и от ляво на дясно. Вторият лек автомобил се отклонил косо на ляво, пресякъл двойната непрекъсната осова линия и навлязъл в пътната лента за насрещно движение (85 м/ч), където се намирала колата на ищеца (67,80 м/ч).

Липсата на упражнен визуален контрол през огледалата за обратно виждане от страна на водача на л.а. “МЕРЦЕДЕС“ назад към съседната на него лява пътна лента и предприетата маневра, отклоняване вляво към същата тази лента, по която попътно и след него се е движил л.а. “РЕНО СЦЕНИК” е експлоатационна и техническа причина за настъпване на произшествието.

Преди удара, водачът на л.а. “МЕРЦЕДЕС“ е имал възможност да възприеме движещият се зад него лек автомобил чрез огледалата за обратно виждане. Инцидентът е бил предотвратим. Водачът на л.а. марка „Рено“ не е могъл да предотврати удара (освен, ако се е движел със скорост $\geq$ на 68,94 м/ч, но при условие, че реагира за време не по-голямо от 1 секунда). Същото се отнася и до ищеца. Колата с марка „Рено“ не е изпреварвала, а се е движела направо. Ударът е бил в лентата на л.а. марка „Фолксваген“. Имало е добра видимост и суха пътна настилка. По пътя няма неравности и наклони – дребнозърнест асфалт.

Мястото на удара между л.а. марка „Рено“ и л.а. марка „Фолксваген“ е около 11-12 метра вляво от десния край на пътното платно.

САС в настоящия си състав намира, че мотивите на първостепенния съд за това, че принос в катастрофата имал и К. К. – водач на л.а. „Рено” не са убедителни и не отговарят на заключенията на вещите лица по допуснатата КСМАТЕ. В тази връзка, съставът на СГС е посочил в мотивите на решението си, че „Основно отговорен е основно застрахователят на л.а. марка „Мерцедес“. Л.а., марка „Рено“ се е движел в платното си, с минимално (почти пренебрежимо) превишаване на позволената скорост, но и в нарушение на нормата на чл. 15, ал. 1 от ЗДП. Вероятно това превишаване на скоростта, макар и с малко, е допринесло за леко завишаване на увредите, вследствие на инцидента.”

ПротИ.правното поведение следва да е доказано по несъмнен начин и извод за това, да се налага от целия събран доказателствен материал (поотделно и в съвкупност). Не е налице акт на наказателен съд за застрахования при „Бул Инс“ АД водач за процесното увреждащо деяние, който да бъде взет от гражданския съд в пределите, посочени в чл. 300 ГПК, такъв има единствено за водача на л.а. „Мерцедес“, застрахован при „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД. Принципно правилно е виждането на първоинстанционния съд, че в гражданското производство би могло да се установи протИ.правност и деликт, осъществен и от водача на л.а. „Рено“, което да доведе до носене на отговорност и на неговия застраховател, но доказателствата по делото в тази насока не са събрани.

Аргументите на СГС за осъществен деликт от страна на застрахования при дружеството-въззивник водач не могат да се споделят. Повелята на чл. 15, ал. 1 ЗДвП не е абсолютна. Ал. 2 на същия член гласи, че разпоредбата на ал. 1 не се прилага в населените места, на пътно платно с две и повече пътни ленти за движение в една посока, обозначени с пътна маркировка или пътен знак, по които е разрешено движението на пътни превозни средства със скорост не по-голяма от 80 km/h, а в случая, двата леки автомобили („Мерцедес“ и „Рено“) са се движили в участък, в който е имало две или повече ленти за движение в едната посока. На следващо място, превишението на скоростта на л.а. „Рено“ е било пренебрежимо малко – с едва километър и половина над разрешената за конкретния пътен участък. Предположението на първостепенния съд, че „...това вероятно.....е допринесло за леко завишаване на увредите....“ не кореспондира на останалите части от КСМАТЕ. Според тях, причината за инцидента (от техническа гледна точка) се корени в поведението на водача на л.а. „Мерцедес“, който не е упражнил визуален контакт през огледалата за обратно виждане назад към съседната на него лява лента и предприетата маневра, отклоняване вляво към същата тази лента, по която се е движил и л.а. „Рено“ (така л. 422, том втори, стр. 17 от експертизата). Това е довело до сблъсък между двата автомобила, а поради този сблъсък, л.а. „Рено“ е отишъл в платното за насрещната посока за движение, където е реализиран и сблъсък с л.а. „Фолксваген“, управляван от пострадалия ищец С..

Относно предотвратимостта на събитието, вещото лице е изразило становище, че за водача на л.а. „Мерцедес“ катастрофата е била предотвратима, ако бе упражнил нужния контрол върху движението в съседната лента чрез огледалата за обратно виждане и не бе навлязъл в тази лента за движение, в която се е намирал и л.а. „Рено“. Що се отнася до водачите на л.а. „Рено“ и л.а. „Фолксваген“ за тях ударът е бил непредотвратим, а за водача на л.а. „Рено“ само чисто теоретично – при движение със скорост под 68.94 км/ч (при разрешена в конкретния участък скорост за движение до 90 км/ч) и време на реакция до една секунда (л. 425, том втори, стр. 21 КСМАТЕ). Следователно, дори и при движение със скорост, която да е била в рамките на разрешената за тази част от пътя – напр. 70 км/ч и нагоре, ударът пак би бил непредотвратим за водача на л.а. „Рено“. Поради тази причина, дори и да е налице формално нарушение в скоростта на движение чрез превишаването ѝ от 1,5 км/ч (л. 461, том втори, стр. 56 КСМАТЕ), настоящият състав на САС категорично е на

мнение, че това не е в причинно-следствена връзка с настъпването на пътния инцидент, поради което и не е налице поведение на застрахования при „Бул Инс“ АД водач, което да е допринесло за реализиране на процесното ПТП.

Ето защо, отговорност по прекия иск по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) следва да носи само „ДЗИ – Общо Застраховане“ ЕАД, тъй като единствено поведението на водача на застрахования при тях водач на л.а. „Мерцедес“ е довело до катастрофата. Искът на пострадалия С. С. против „Бул Инс“ АД обаче не е недопустим, както се счита във въззивната жалба на застрахователя. Той е принципно допустим било защото ищецът счита и твърди, че виновен е водачът на л.а. „Рено“, било защото ПТП е причинено при независимо съизвършителство от водачите на л.а. „Рено“ и л.а. „Мерцедес“ или пък защото катастрофата е осъществена поради еднакъв принос и на двамата водачи. Отделен е въпросът, че според доказателствата по делото, вината за инцидента е само на водача на л.а. „Мерцедес“, поради което исковата претенция против „Бул Инс“ АД е допустима, но е неоснователна.

По отношение справедливостта на присъденото обезщетение за неимуществени вреди и оплакванията за това във въззивната жалба на ищеца:

Съгласно чл.52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. В Раздел II на Постановление №4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС, което е задължително за съдилищата /т.2 на ТР №1/2010 г. на ОСГТК на ВКС/, както и в множество съдебни решения на ВКС по чл. 290 ГПК, е указано, че понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Така например, в Решение №27 от 15.04.2015 г., постановено по т.д. № 457/2014 г. на ВКС, II т.о., както и в други решения на ВКС, е прието, че за да реализира справедлив възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителния размер на моралните вреди, като се съобразят редица обстоятелства, като характера и тежестта на увреждането, степента и интензитета на болките и страданията, икономическата конюнктура на страната и др. При смърт – отношенията между пострадалия и неговите близки, съдържанието на общуването между починалия и преживял: взаимопомощ, подкрепа, отчуждаване или взаимна привързаност и така нататък. Доколкото неимуществените вреди се отнасят до емоционалния живот на пострадалия, причиняват физически и морални страдания, накърняват душевното спокойствие и равновесие на пострадалия, преживяването им за всеки индивид е индивидуално. Предвид специфика на съдържанието на неимуществените вреди, при едно и също или приблизително по характер увреждане, може да има разлика в размерът на обезщетението, която ще се дължи на разликата в обстоятелствата, които са от значение за определяне на справедлив обезщетение.

В конкретния случай, С. е получил от процесното ПТП следните травматични увреждания:

1. Счупване с изкълчване на лява тазобедрена става;

2) Счупване на гаванковидната ямка ляво;

3) Счупване на горния клон на срамната кост на таза вляво;

4) Разкъсване на съчленението на срамните кости (симфиза);

- Посочените увреди по отделно и в съвкупност представляват трайно затруднение на движенията на ляв долен крайник за повече от 30 дни, тъй като са разположени в една анатомична област - тазова област.

5) открито счупване на лява бедрена кост;

- Травматична увреда представляваща трайно затруднение на движенията на ляв долен крайник за повече от 30 дни.

6) Открито счупване с изкълчване на дясна глезенна става;

- Трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за повече от 30 дни.

7). Двустранен хемопневмоторакс (наличие на кръв и въздух в лява и дясна плеврални кухини) със счупване на 7-мо и 11-то ребро вляво;

- разстройство на здравето с временна опасност за жи.та.

8) Разкъсване на дебело черво (сигмовидно), разкъсване на тънко черво (илиум), спукване на далака;

- Постоянно разстройство на здравето, опасно за жи.та.

9) Счупване на горната челюст;

- Трайно затруднение в говора и дъвченето.

10) Проникваща рана на лява буза;

- Временно разстройство на здравето, неопасно за жи.та.

Периодът на възстановяване на увредите на таза и лява тазобедрена става при протичане на възстановителния период без усложнения е 12 месеца. За откритото счупване на лява бедрена кост периодът на възстановяване е 8-9 месеца, а за откритото счупване на дясна глезенна става - 6-7 месеца.

Травматичните увреди, получени от С. са довели до здравословни последици, оценени от експертно решение на ТЕЛК 90712 от 21.12.2022 г. с 50 процента трайно намалена работоспособност. От личния преглед, който е извършен на ищеца на 27.04.2023 г. е установено, че се касае за мъж в добро общо състояние, ориентиран, контактен и адекватен. Походка с накуцване и използване на едно помощно средство. Оперативни белези в областта на корема, лява тазобедрена става и бедро, и дясна глезенна става. Обем на движение на лява глезенна става - без движения, поради извършена е артродеза (оперативно блокиране на глезенна става) на 21.09.2021 г. Обем на движение в долна скочна става на дясно ходило - ограничен до 10 градуса в посока навътре и навън, при

норма съответно 60 градуса и 30 градуса. Лява тазобедрена става - болезнени и ограничени движения – 90 градуса сгъване и 10 градуса разгъване. Отвеждане навън 10 градуса и навътре – 10 градуса. Ротация до 10 градуса в двете посоки. Функционално скъсяване на ляв долен крайник с 2-3 см, вследствие вероятно на мускулен дисбаланс и кос таз в резултат на травмите и множество оперативни интервенции в областта на лява ТБС и таза. Установява се хипотрофия на мускулатурата на дясната подбедрица и ляво бедро. Оплаква се от периодични болки и отоци в засегнатите стави, които се провокират от моменти на продължително ходене и натоварване. Болката е субективен синдром и е трудно да се обективира, но тежестта на претърпяната травма с тежко засягане на тазобедрената и глезенна става, както и множество оперативни интервенции предполагат хроничен болков синдром при посочените стави.

Ищецът е претърпял 14 оперативни интервенции, от които 2 коремни операции и 12 ортопедични операции. Има 25 регистрации за прегледи.

Лицево-черепната травма с проникваща рана и счупване на лицеви кости вляво вероятно е причинена от навлезли в купето деформирани части на автомобила, вследствие на челния удар в предно-лявата част. Травмите на долен десен крайник в областта на глезена, са причинени по индиректен механизъм от деформирани части на купето, при което при фиксирана подбедрица ходилото е подложено на силен торзионен и огъвачен натиск, което е довело до счупванията на двата глезенни израстъка и изкълчване на самата става. Травмата на ляво бедро, лява тазобедрена става и таза по механизъм отговарят на т.нар. „бордова травма“, при която таблото на автомобила осъществява контакт с коляното на пасажера и по индиректен механизъм по хода на крайника причинява счупването на бедрената кост и изкълчване със счупване на таза. Коремните травми могат да бъдат причинени както от притискане в активирания предпазен колан и по специално напречната му част, която възпира инерцията на тялото напред, така и от притискане от измествения назад волан на автомобила. Гръдната травма най-вероятно е резултат от притискане от навлезлите на голямо разстояние в купето части на автомобила.

Всички травматични повреди са вследствие от инцидента. Ищецът има известни здравословни последствия от причинените травми, възстановен е до определена степен, но не напълно. Има проблеми главно с походката, тя е с накуцване и използване на помощно средство, има известни промени в областта на мускулатурата на двата крайника. Оплаква се от периодични болки, отоци, които са субективни, но са обясними с оглед на тежестта на травмата, т.е. не е напълно възстановен.

За претърпените от ищеца страдания са събрани и гласни доказателства – показанията на свид. Г. Т. (л. 313-315, том втори), които следва да се ценят при условията на чл. 172 ГПК, доколкото тя живее на съпружески начала с ищеца. Така или иначе, те разкриват сериозен интензитет на болките и страданията, претърпени от съжителя, като същите са продължили в значителен период от време.

Колкото обаче е сериозни да са тези травми, сумата от 250 000 лв. като компенсация за претърпените болки и страдания е значителна, особено като се има предвид, че се касае за

увреждащо събитие, настъпило през 2015 г., при различни социално-икономически условия в страната и при други лимити на отговорност на застрахователите по отменения ПТП. Нужно е да се отбележи, че при смърт на родственик по права линия или съпруг при ПТП през 2015 г., са присъждани суми, значително по-ниски от 250 000 лв. Действително се касае за много сериозна политравма и множество претърпени операции, но сума по-голяма от 250 000 лв. за обезщетение на неимуществените вреди на С. (в какъвто смисъл е искането във въззивната му жалба) би нарушила разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и компенсаторният ефект на търсеното парично обезщетение.

В обобщение, въззивната жалба на застрахователя е основателна, а тази на ищеца - неоснователна. Атакуваното решение на СГС следва да се отмени в частите, в които исковете по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД са уважени против „Бул Инс“ АД и да се постанови друго, с което тези искове да се отхвърлят. В останалата обжалвана част решението е правилно и следва да се потвърди.

Решението на СГС следва да се отмени и в частта, в която „Бул Инс“ АД е осъден да заплати съответни такси и разноски по чл. 77 и 78 ГПК. За настоящата инстанция, от дружеството претендират заплащането на 5 693.13 лв. държавна такса и адвокатски хонорар от 12 780 лв. с ДДС, за заплащането на който са представени договор за правна помощ и съдействие и доказателства за заплащането на сумата по банков път. Не е направено възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на адвокатския хонорар от страна на процесуалния представител на С., поради което сумата следва да се присъди в пълен размер /в тежест на ищеца/. Поради неоснователността на жалбата на пострадалия не се дължи възнаграждение по чл. 38 ЗА на процесуалния му представител за настоящата инстанция, нито юрисконсултско възнаграждение в полза на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД.

Мотивиран от горното, на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 260835 от 14.06.2023 г. (поправено по реда на чл. 247 ГПК с Решение 260979 от 18.07.2023 г.) по гр.д. 6559/2020 г. по описа на СГС, I-22 състав в частта, в която „Бул Инс“ АД е осъден да заплати заедно с „ДЗИ – Общо Застраховане“ ЕАД (при условията на несъщественска солидарност) сумата от 250 000 (двеста и петдесет) лева обезщетение за неимуществени вреди, вследствие от ПТП от 16.07.2015 г., в което са участвали л.а. марка „Рено, модел „Меган“, рег. № *****, управляван от К. Х. К., л.а. марка „Мерцедес“, модел „Е 200 ЦДИ“, рег. № *****, управляван от Л. Б. С. и л.а. „Фолксваген Туран“, рег. № *****, управляван от С. Д. С. ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата от 34 656,96 (тридесет и четири хиляди шестстотин петдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки) лева обезщетение за имуществени вреди – разходи за лечението, вследствие от същия инцидент, ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, както и всички такси и разноски по чл. 77 и

78 ГПК в първоинстанционното производство, в т.ч. и възнаграждение по чл. 38 ЗА в полза на процесуалния представител на С. Д. С. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковите претенции на С. Д. С. с ЕГН: ***** против „Бул Инс” АД с ЕИК: 831830482 по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 250 000 (двеста и петдесет) лева обезщетение за неимуществени вреди, вследствие от ПТП от 16.07.2015 г., в което са участвали л.а. марка „Рено, модел „Меган“, рег. № *****, управляван от К. Х. К., л.а. марка „Мерцедес“, модел „Е 200 ЦДИ“, рег. № *****, управляван от Л. Б. С. и л.а. „Фолксваген Туран“, рег. № *****, управляван от С. Д. С. ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата от 34 656,96 (тридесет и четири хиляди шестстотин петдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки) лева обезщетение за имуществени вреди – разходи за лечението, вследствие от същия инцидент, ведно със законната лихва, считано от 08.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение 260835 от 14.06.2023 г. (поправено по реда на чл. 247 ГПК с Решение 260979 от 18.07.2023 г.) по гр.д. 6559/2020 г. по описа на СГС, I-22 състав в останалите обжалвани части.

ОСЪЖДА С. Д. С. с ЕГН: ***** да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на „Бул Инс” АД с ЕИК: 831830482 сумата от 18 472,13 лв. (осемнадесет хиляди четиристотин седемдесет и два лева и тринадесет стотинки) разноски за втората инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____